

ฐานข้อมูล

ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ในเขตพื้นที่ เทศบาลตำบลโคกม่วง

จัดทำโดย

กองการศึกษา เทศบาลตำบลโคกม่วง
อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน
2. เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอดตระหนักถึงความสำคัญของภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญานั้นๆ ต่อไป

ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นคำที่มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย เป็นองค์ความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นซึ่งได้รับการถ่ายทอดจากผู้รู้หรือผู้มีประสบการณ์ ซึ่งเรียกว่าปราชญ์ชาวบ้าน หรือปราชญ์ท้องถิ่น ซึ่งมีผู้ให้คำกวดความของภูมิปัญญาท้องถิ่นในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้

สามารุ จันทรสุริย์ (๒๕๓๖) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เองที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งกว้าง ทั้งลึก ที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเองโดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินวิถีชีวิตในท้องถิ่นอย่างสมสมัย

กรมวิชาการ (๒๕๓๘) ให้ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า คือความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต วิเคราะห์จนเกิดปัญญาและตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลายเรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาให้เห็นเป็นศาสตร์เฉพาะสาขาวิชาต่างๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการและการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา

รัตน์ บัวสนธิ์ (๒๕๓๕) กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการที่คนของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อโลก และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกระบวนการที่คนดังกล่าวจะมีรากฐานจากคำสอนทางศาสนา คติจารีต ประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอด สั่งสอน และปฏิบัติสืบเนื่องกันมาปรับปรุงเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อความสุขของในส่วนที่เป็นชุมชน และปัจเจกบุคคล

ฉลาดชาย สมิทานนท์ (อ้างอิงถึงในพิสิฐ นาครำไพ. ๒๕๓๗) ให้ความหมายว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ สติปัญญาอันเกิดจากการเรียนรู้สะสมถ่ายทอดประสบการณ์ที่ยาวนานของผู้คนในท้องถิ่นซึ่งได้ทำหน้าที่ชี้แนะว่าการจะใช้ชีวิตอย่างไร และถวากับธรรมชาติรอบตัวนั้นทำอย่างไรซึ่งในที่สุด ภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจถูกยกระดับให้หมายถึงอุดมการณ์ของการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย บนพื้นฐานของการไม่เบียดเบียนสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่มีชีวิต สัตว์ พืช และมนุษย์ด้วยตัวเอง ตลอดจนสิ่งไม่มีชีวิตรอบข้าง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยว่า เป็นองค์ความรู้ ความสามารถ และทักษะของคนไทยที่เกิดจากสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเลือกสรร เรียนรู้ ปรับปรุง และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และเหมาะสมกับยุคสมัย

ประเวศ วะสี (๒๕๓๖) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นสะสมขึ้นมาจากประสบการณ์หรือความชัดเจนจากชีวิตและสังคมในท้องถิ่นหนึ่งๆ เพราะฉะนั้นจึงมีความสอดคล้องกับเรื่องของท้องถิ่นมากกว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากข้างนอก ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นคือ มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน มีความเป็นบูรณาการสูงทั้งในเรื่องของกาย ใจ สังคม และสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงไปสู่นามธรรมที่ลึกซึ้งสูงส่ง อีกทั้งยังเน้นความสำคัญของจริยธรรมมากกว่าว่าวัตถุธรรม เพราะภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ความสำคัญแก่ประสบการณ์ จึงมีความเคารพผู้อาวุโส ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า

จากความหมายดังกล่าว อาจสรุปว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึงองค์ความรู้ หรือสิ่งที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีต ซึ่งเป็นประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งได้ผ่านการคิดค้นและปรับปรุง เปลี่ยนแปลง จนได้แนวทางที่

เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป ถือเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายถึงรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดค้นขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาแก้ปัญหา เป็นทั้งสติปัญญาและองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ดังนั้น จึงมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระและแนวทางดำเนินชีวิตในวงกว้าง ภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบไปด้วยองค์ความรู้ในหลายวิชา ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑) ได้จำแนกไว้รวม ๑๐ สาขา คือ

- ๑. สาขาเกษตรกรรม** หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะ และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนามาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหา การเกษตร เป็นต้น
- ๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค)** หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อชะลอการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น
- ๓. สาขาการแพทย์ไทย** หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้
- ๔. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งอนุรักษ์ การพัฒนา และใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๕. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน** หมายถึง ความสามารถในด้านบริหารจัดการด้านการสะสมและบริการกองทุนและธุรกิจในชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน
- ๖. สาขาสวัสดิการ** หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม
- ๗. สาขาศิลปกรรม** หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม หัตถศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น
- ๘. สาขาจัดการ** หมายถึง ความสามารถในการบริหารการจัดการดำเนินงานด้านต่างๆ ทั้งขององค์กรชุมชน องค์กรทางสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้านระบบผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน เป็นต้น กรณีของการจัดการศึกษาเรียนรู้ นับได้ว่าเป็นภูมิปัญญาสาขาการจัดการที่มีความสำคัญ เพราะการจัดการศึกษาเรียนรู้ดี หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ พัฒนาและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาไทยที่มีประสิทธิผล
- ๙. สาขาภาษาและวรรณกรรม** หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษา ทั้ง ภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท
- ๑๐. สาขาศาสนาและประเพณี** หมายถึง ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนาเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ ประเพณี บุญประเพณีข้าว เป็นต้น

ฐานข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสถาน

ลำดับ ที่	ชื่อ	หมู่ที่	ชื่อเจ้าอาวาส (ปัจจุบัน)	จำนวน พระสงฆ์	จำนวน สามเณร
๑	วัดโคกเหียง	๑	พระครูโสภณคณาภิบาล	๕	๒
๒	วัดขุนวรัตน์าราม	๓	พระครูปติวิริยคุณ	๓	๒
๓	วัดปลักคล้า	๔	พระครูวีระเชมคุณ	๒	๑
๔	วัดโคกม่วง	๙	พระครูสุทธิจิตตาภรณ์	๒	๔

ข้อมูลปฏิทินกิจกรรมประจำปี วันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และกิจกรรมด้านวัฒนธรรม

วัน/เดือน/ปี ที่จัดกิจกรรม (โปรดระบุให้ ชัดเจน)	ชื่อกิจกรรม/ งานประเพณี	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม (โปรดระบุความเป็นมา/ ความสำคัญอย่างย่อและกิจกรรม)	บุคคล/หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ (โปรดระบุให้ชัดเจน)	หมายเหตุ
๑ ม.ค.	งานทำบุญขึ้นปีใหม่	วัดต่างๆในพื้นที่ ตำบล	เลี้ยงพระ ฟังธรรม ทำบุญ ตักบาตร ข้าวสารอาหารแห้ง	เทศบาลตำบลโคกม่วง กำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน	
มี.ค	วันมาฆบูชา	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม ฟังธรรม บำเพ็ญประโยชน์ เวียน เทียน	เทศบาลตำบลโคกม่วง กำนัน และคณะกรรมการ หมู่บ้าน/ประชาชน	
๑-๓๐ เม.ย.	บวชบรรพชาสามเณร	วัดปลักคล้า	จัดพิธีบรรพชา อุปสมบท เพื่อสืบสานอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น	หน่วยอบรมประชาชนตำบล โคกม่วง	
๑๓ - ๑๖ เม.ย.	ประเพณีสงกรานต์	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล โคกม่วง	ทำบุญตักบาตรเทโว, พิธีสงฆ์, ทำบุญ,	วัด/ชุมชน/ประชาชน	
๓ มิ.ย.	วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณพระ บรมราชินี	ณที่ว่าการอำเภอคลอง หอยโข่ง	จัดกิจกรรมเฉลิมพระชนมพรรษา และร่วมพิธีณที่ว่าการอำเภอ คลองหอยโข่ง	เทศบาลตำบลโคกม่วง กำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	

วัน/เดือน/ปี ที่จัดกิจกรรม (โปรดระบุให้ ชัดเจน)	ชื่อกิจกรรม/ งานประเพณี	สถานที่จัดกิจกรรม	รายละเอียดกิจกรรม (โปรดระบุความเป็นมา/ ความสำคัญอย่างย่อและกิจกรรม)	บุคคล/หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ (โปรดระบุให้ชัดเจน)	หมายเหตุ
๑๒ ส.ค.	วันแม่แห่งชาติสมเด็จพระ นางเจ้าสิริกิติ์ ร.๙	เทศบาลตำบลโคก ม่วง/อำเภอ	จัดกิจกรรมเฉลิมพระชนมพรรษา และร่วมพิธีณที่ว่าการอำเภอ คลองหอยโข่ง	เทศบาลตำบลโคกม่วง	
ต.ค.	ทำบุญ ๙ วัด ลดเลิกละ อบายมุข	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม ฟังธรรม บำเพ็ญประโยชน์	เทศบาลตำบลโคกม่วง กำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
ต.ค.	ประเพณีออกพรรษาหล่อ สมโภชเทียน	วัดต่างๆในพื้นที่ตำบล	ทำบุญตักบาตร ปฏิบัติธรรม ฟังธรรม บำเพ็ญประโยชน์	เทศบาลตำบลโคกม่วง กำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
พ.ย.	ประเพณีลอยกระทง	เทศบาลตำบลโคกม่วง	จัดกิจกรรมลอยกระทง ประดับโคมไฟ การแสดงพื้นบ้าน การ ประกวดหนูน้อยนพมาศ	เทศบาลตำบลโคกม่วง กำนัน และคณะกรรมการหมู่บ้าน/ ประชาชน	
๕ ธ.ค.	วันพ่อแห่งชาติ	เทศบาลตำบลโคก ม่วง/อำเภอ	จัดกิจกรรมเฉลิมพระชนมพรรษา และร่วมพิธี ณ ที่ว่าการอำเภอ คลองหอยโข่ง	เทศบาลตำบลโคกม่วง	

ข้อมูลด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลโคกม่วง อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา

ลำดับ ที่	ประเพณี / วัฒนธรรม	ประวัติความเป็นมา	ระยะเวลา	สถานที่
๑	วันมาฆบูชา	มาฆบูชา เป็นวันสำคัญของพระพุทธศาสนาวันหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ รู้กันว่า เป็นวันเกิดพระธรรม ถือว่าเป็นวันที่ พระพุทธเจ้า ได้ประกาศ หลักธรรม คำสั่งสอนของพระองค์ เพื่อให้พระ อรหันต์ทั้งหลาย ที่มาประชุมกันในวันนั้น นำไปเผยแผ่ วันมาฆบูชา เป็นวันบูชาพิเศษ	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๔	วัดโคก เหรียญ
๒	ประเพณีสงกรานต์	ประเพณีสงกรานต์ ถือเป็นวัน ขึ้นปีใหม่ของไทย ซึ่งตรงกับ วันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายน ของ ทุกปี มีการทำบุญตักบาต และ สรงน้ำพระ รดน้ำดำหัวขอพร ผู้สูงอายุให้อยู่เย็นเป็นสุข	๑๓ - ๑๖ เมษายน ของทุกปี	เทศบาล วัดโคก เหรียญ
๓	ประเพณีหล่อ สมโภช ถวายเป็นพระราชกุศล	เป็นประเพณีที่ชาวพุทธทุกคนร่วมทำบุญหลังจากเข้าพรรษา เพื่อนำเทียนถวายเทียนพรรษาถวายแด่พระสงฆ์เพื่อจำ พรรษาที่วัดเป็นเวลา ๓ เดือน	กรกฎาคม ของทุกปี	เทศบาล
๔	วันวิสาขบูชา	วันวิสาขบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้า ๓ ประการ คือ เป็นวันประสูติ ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า และ ปรินิพพาน	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๗	วัดโคก เหรียญ

๕	วันอาสาฬหบูชา	วันอาสาฬหบูชา หมายถึง การบูชาในวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘ วันอาสาฬหบูชาเป็นวันที่พระพุทธเจ้าได้ทรงประกาศพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก โดยการแสดงปฐมเทศนา โปรดพระปัญจวัคคีย์ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน จนพระอัญญาโกณฑัญญะได้บรรลุธรรมและขอบวชเป็นพระภิกษุรูปแรกในพระพุทธศาสนา จึงถือว่าวันนี้เป็นวันแรกที่มีพระสงฆ์เกิดขึ้นครบองค์พระรัตนตรัย	ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘	วัดโคก เหยียง
๖	วันเข้าพรรษา	วันเข้าพรรษา เป็นวันสำคัญในพุทธศาสนาวันหนึ่ง ที่พระสงฆ์อธิษฐานว่าจะพักประจำอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ตลอดช่วงฤดูฝนที่มีกำหนดเป็นระยะเวลา ๓ เดือน ตามที่พระธรรมวินัยบัญญัติไว้ โดยไม่ไปค้างแรมที่อื่น ยังมีประเพณีสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย คือ "ประเพณีหล่อเทียนเข้าพรรษา" ประเพณีที่กระทำกันเมื่อใกล้ถึงฤดูเข้าพรรษา ซึ่งมีมาตั้งแต่โบราณกาล การหล่อเทียนเข้าพรรษานี้ มีอยู่เป็นประจำทุกปี เพราะในระยะเข้าพรรษา พระภิกษุจะต้องมีการสวดมนต์ทำวัตรทุกเช้า - เย็น และในการนี้จะต้องมีรูป - เทียนจุดบูชาด้วย พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย จึงพร้อมใจกันหล่อเทียนเข้าพรรษาสำหรับให้พระภิกษุจุดเป็นการกุศลทานอย่างหนึ่ง เพราะเชื่อกันว่าในการให้ทานด้วยแสงสว่างจะมีอานิสงฆ์เพิ่มพูนปัญญาหุดาสว่างไสว ตามชนบทนั้น การหล่อเทียนเข้าพรรษาทำกันอย่างเอิกเกริกสนุกสนานมาก เมื่อหล่อเสร็จแล้ว ก็จะมีการแห่แหน รอบพระอุโบสถ ๓ รอบ แล้วนำไปบูชาพระตลอดระยะเวลา ๓ เดือน	แรม ๑ ค่ำ เดือน ๘	วัดโคก เหยียง วัดปลัก คล้า วัดโคก ม่วง วัดขุนวล รัตนราม

<p>ประเพณีลอยกระทง</p>	<p>ประเพณีลอยกระทงเป็นประเพณีโบราณของไทย แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าทำกันมาตั้งแต่เมื่อไร เท่าที่ปรากฏกล่าวได้ว่ามีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี</p> <p>พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่า เดิมทีเดิยวเห็นจะเป็นพิธีของพราหมณ์กระทำเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้าของทั้งสามคือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ต่อมาได้ถือตามแนวทางพระพุทธศาสนา มีการชักโคมเพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุพระจุฬามณีในชั้นดาวดึงส์ และลอยโคมเพื่อบูชารอยพระพุทธรูปบาท ซึ่งประดิษฐาน ณ หาดทรายแม่น้ำนันทา</p>		<p>เทศบาล ตำบล โคกม่วง</p> <p>วัดโคก เหริยง</p>
-------------------------------	--	--	---

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการเกษตร

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	นางบุญเจือ เพ็ชรแก้ว	ม.๒
๒	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	นายสมัคร สุวรรณสาม	ม.๓
๓	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	นายประภาส สุวรรณรัตน์	ม.๔
๔	การเลี้ยงไก่ไข่	นายปราโมธ ช่วยเมฆ	ม.๒
๕	การเลี้ยงผึ้งโพรง/สวนไผ่/ปลูกพืชร่วมยางพารา	นายคณิง ชิตวงศ์	ม.๓
๖	การผลิตปุ๋ยอินทรีย์	นายอัมพร ประกอบการ	ม.๓
๗	การเลี้ยงวัว	นายวิสิน ขุนโหร	ม.๔
๗	การเลี้ยงผึ้งโพรง	นายประธาน สัตย์เพ็ญ	ม.๕
๘	การทำต้นไม้ประดับ	นายสมพร ชูมณี	ม.๓
๙	การปลูกไผ่	นายรัฐพล ประพรม	ม.๕

ด้านดนตรี นาฏศิลป์ การนวด และการละเล่นพื้นบ้าน

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	มโนราห์	นางวาสนา ชูคดี	ม.๑
๒	มโนราห์โรงครู	นายถัน กำเหนิดทอง	ม.๑
๓	มโนราห์โรงครู	นายพิศณุ กุลแก้ว	ม.๕
๔	มโนราห์	นายเอ็ม ทองฉิม	ม.๘

ด้านอาหาร เครื่องดื่ม สมุนไพร และยารักษาโรค

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	ขนมไทย (ขนมบ้า)	นางละมุล ช่วยรัตน์	ม.๒
๒	ขนมแป้งข้าวหมาก/ต้ม/ข้าวต้มห่อใบกล้วย	นางพา ประกอบการ	ม.๓

ด้านศาสนา วัฒนธรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อของเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
๑	พิธีกรรมทางศาสนา	นายโชค สุขทาน	ม.๑
๒	พิธีกรรมทางศาสนา	นายเอิ้น ปลายสิงหา	ม.๒
๓	พิธีกรรมทางศาสนา	นายชาติ ไชยวงศ์	ม.๑
๔	พิธีกรรมทางศาสนา	นายพล ทองคีรี	ม.๓
๕	พิธีกรรมทางศาสนา	นายพัก บุญกำเหนิด	ม.๓
๖	พิธีกรรมทางศาสนา	นายสวัสดิ์ นวลวิสัย	ม.๑

หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อกลุ่มอาชีพในตำบลโคกม่วง

ลำดับ ที่	ชื่อกลุ่ม	สถานที่	ประเภท ผลิตภัณฑ์	ประธานกลุ่ม	เบอร์ติดต่อ
๑	กลุ่มปุ๋ยอินทรีย์บ้านทุ่งนนท์	ม.๑ บ้านทุ่งนนท์	ปุ๋ยอินทรีย์	นางบุญเจือ เพ็ชรแกม แก้ว	๐๕๓-๖๖๘๑๑๔
๒	กลุ่มผลิตปุ๋ยอินทรีย์	ม.๓ ที่ทำการ กำนันต.โคกม่วง	ปุ๋ยอินทรีย์	นายอัมพร ประกอบการ	๐๘๓๐๕๘๑๕๒๐
๓	เกษตรไร่นาสวนผสม	ม.๔ ปลักคล้า	พืชผัก/ผลไม้ ปลอดสารพิษ	นายประภาส สุวรรณ รัตน์	๐๘๔๙๖๓๓๕๖๗
๔	น้ำสมุนไพร	ม.๓ บ้านโคกสัก	น้ำสมุนไพร	นางวัลย์ ทองคีรี	๐๘๓๖๕๘๑๗๙๓
๕	เครื่องแกงตายาย	ม.๕บ้านพรุ เตาะ	เครื่องแกงเผ็ด ส้ม คั่ว	นางณัฐรดี สุวรรณรัตน์	๐๘๙๘๗๖๔๓๐๓
๖	กลุ่มเครื่องแกงปักษ์ใต้โคก ม่วง	ม.๘บ้านโคก ม่วงคลอง	เครื่องแกงส้ม เผ็ด/คั่ว	นางสายใจ เรืองกุล	๐๗๔๒๔๐๒๗๐
๗	กลุ่มดอกพะยอมหอมเจียว	ม.๘ บ้านโคกม่วง	ตะกร้าหวาย	กลุ่มดอกพะยอม	๐๘๗-๓๙๔๘๘๔๓ ๐๘๒-๘๐๐๒๙๕๙
๘	กลุ่มเลี้ยงสุกร	ม.๔ บ้านปลัก คล้า	เนื้อหมู/สุกรมี ชีวิต	นายมนตรี คงบัว	๐๖๓๖๑๖๔๓๔๐

คณะผู้จัดทำและรวบรวม

๑. นายสมพร ชุมณี ผู้อำนวยการกองการศึกษา
๒. นางลัดดาวรรณ แซ่เวียง นักพัฒนาชุมชน
๓. นายพิเชษฐ สัมปชาโน นักวิชาการศึกษา
๔. นางณัฐธิดา ขวัญหวาน นักสันทนากการ
๕. นางสาวเรณุกา หนูสังข์ เจ้าพนักงานธุรการ
๖. นางสาวมนัสนันท์ เสียงดั่ง ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน
๗. นางสาววรรณิศา โฉมประภา ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ